

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Ενώπιον: Μ. Θεοκλήτου, Α.Ε.Δ.

Αρ. Αίτ. (Έντυπο 33): 7Φ/2024

Μεταξύ:

A. ARISTOTELOUS (CONSTRUCTION) LTD

Αιτήτριας

και

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ

Καθ' ων η αίτηση

Ημερομηνία: 17 Μαΐου, 2024

Για Αιτήτρια: κ. Α. Παπαντωνίου, για Παπαντωνίου & Παπαντωνίου ΔΕΠΕ

Για Καθ' ων η αίτηση: κα Α. Χρίστου, για Ιωαννίδης Δημητρίου ΔΕΠΕ

ΕΝΔΙΑΜΕΣΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

(αίτηση ημερ. 13.3.24 για προσωρινά διατάγματα)

Εισαγωγή

Στις 13.3.24, η Αιτήτρια, πριν από την έγερση Απαίτησης, καταχώρησε μονομερώς, επί του Εντύπου Αρ. 33 των Κανονισμών Πολιτικής Δικονομίας του 2023 (στο εξής «Κ.Π.Δ.»), την υπό κρίση Αίτηση με την οποία ζητά:

«Α. Προσωρινό και/ή Παρεμπόδιον Διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο να αναστέλλει και/ή να απαγορεύει άμεσα στους Καθ' ων η Αίτηση και σε όλους τους λειτουργούς και/ή αντιπροσώπους και/ή εκδοχείς αυτών, να συνεχίσουν τη διαδικασία αποκοπής ρήτρας αποζημίωσης και/ή ποινικής ρήτρας και/ή χρηματικής ρήτρας, ως αυτή προβλέπεται στη μεταξύ των διαδίκων σύμβαση μέχρι την ολοκλήρωση, παράδοση και ανεπιφύλακτη παραλαβή του επίδικου έργου και/ή μέχρι νεότερας Διαταγής του Δικαστηρίου και/ή μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας για προσπάθεια φιλικού διακανονισμού για όλα τα αιτήματα παράτασης χρόνου.

Β. Διάταγμα του Δικαστηρίου με το οποίο με το οποίο να αναγνωρίζεται ότι ο χρόνος ολοκλήρωσης του επίδικου έργου έχει καταστεί απροσδιόριστος και ως εκ τούτου δεν προκύπτει σαφώς η ημερομηνία από την οποία επιβάλλονται οι αποζημιώσεις για καθυστερήσεις ενόψει της Εγκυκλίου της ΚΕΑΑ Αρ. 1 ημερ. 1.9.10 (Αρ Φακ. 13.25.006.06.01) Άρθρο Β.7 η οποία ορίζει ότι ο Μηχανικός του έργου οφείλει να ανταποκρίνεται σε εύλογο χρόνο στις υποβληθείσες απαιτήσεις του Εργολάβου για παράταση χρόνου.»

Η αίτηση βασίζεται, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 31 και 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου, Ν.14/60, στα Μέρη 23 και 25 των Κ.Π.Δ. και στα άρθρα 4, 5 και 9, του περί Πολιτικής Δικονομίας Νόμου, Κεφ. 6.

Τα γεγονότα επί των οποίων η αίτηση στηρίζεται φαίνονται στην ένορκη δήλωση του κ. Α. Αριστοτέλους (στο εξής «**Ε.Δ. Αριστοτέλους**»), ο οποίος είναι ο διευθυντής της Αιτήτριας (**Τεκμήριο 1**).

Κατόπιν προκήρυξης και κατακύρωσης σε εκείνην δημόσιου διαγωνισμού, η Αιτήτρια και οι Καθ' ων η αίτηση υπέγραψαν «Συμβόλαιο για κατασκευή δημόσιων οικοδομικών έργων» περί τον Μάιο του 2000 (στο εξής «**η Σύμβαση**»). Επισύναψε τον Τόμο Β' της Σύμβασης ως **Τεκμήριο 2**. Η 1.6.20 συμφωνήθηκε ως η ημερομηνία έναρξης των εργασιών για την κατασκευή του Έργου με ενδεικτική ημερομηνία αποπεράτωσης την 31.5.23 (36 μήνες) χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οποιεσδήποτε παρατάσεις του χρόνου αποπεράτωσης. Το ποσό του συμβολαίου συμφωνήθηκε στα €31.636.000,91.

Ο ομνύων αναφέρει πως η διεκπεραίωση του Έργου και η ομαλή έκβαση των εργασιών κλονίστηκε από την πρώτη ημέρα, αρχικά, λόγω της πανδημίας του κορονοϊού και τις συντρέχουσες συνέπειες του πολέμου στην Ουκρανία. Παράλληλα, η Αιτήτρια υπέστη τεράστιες απώλειες λόγω της ραγδαίας αύξησης των τιμών των υλικών (**Τεκμήριο 3**). Ο χρόνος εκτέλεσης των εργασιών αυξήθηκε λόγω των πιο πάνω, αλλά και λόγω διάφορων τροποποιήσεων που ζητήθηκαν από τον Μηχανικό του Έργου (στο εξής «**ο Μηχανικός**») καθώς και της παράλειψης του Μηχανικού να τοποθετηθεί έγκαιρα σε υποβολές υλικών/εργασιών, να απαντήσει σε εκκρεμότητες μέσω των RFI και στη μη έγκαιρη έκδοση οδηγιών. Ως αποτέλεσμα η Αιτήτρια υπέβαλε αιτήματα παράτασης χρόνου αποπεράτωσης του Έργου - τα Αιτήματα αρ. 1

- 8, σύμφωνα με το Άρθρο 44 της Σύμβασης. Αναφορικά με τα γεγονότα που αφορούσαν το Αίτημα παράτασης του χρόνου αποπεράτωσης αρ. 1, καταχωρήθηκε η Αγωγή αρ. 1437/22 στο Ε.Δ. Λευκωσίας εναντίον των Καθ' ων η αίτηση, η οποία εντέλει αποσύρθηκε ένεκα εξώδικης διευθέτησης επί του συνόλου των Αιτημάτων παράτασης χρόνου αποπεράτωσης, δηλαδή των Αιτημάτων αρ. 1 - 8. Επισύναψε το σχετικό πρακτικό του Δικαστηρίου ημερ. 29.2.24, ως **Τεκμήριο 4**. Ξεκαθαρίζοντας πως η παρούσα δεν έχει καμία σχέση με την αξίωση της Αιτήτριας στην Αγωγή αρ. 1437/22, ο ομνύων, για σκοπούς πληρότητας, έκανε αναφορά σε ορισμένα προγενέστερα γεγονότα. Ειδικότερα αναφέρθηκε στο Αίτημα παράτασης αρ. 7 (**Τεκμήρια 5 και 6**) και είπε ότι στα πλαίσια του φιλικού διακανονισμού η Αιτήτρια αναγκάστηκε να αποδεχθεί να αποποιηθεί τις αποζημιώσεις που αξίωνε για τις ανεξέλεγκτες αυξήσεις του κόστους των υλικών, προκειμένου να της παραχωρηθεί παράταση χρόνου μέχρι τις 29.11.23.

Παρά το ότι η Αιτήτρια επωμίστηκε το πιο πάνω τεράστιο κόστος, δυστυχώς καλείται να αντιμετωπίσει ξανά την κακοπιστία των Καθ' ων η αίτηση και του Μηχανικού ο οποίος, από την ημερομηνία έναρξης εργασιών, παραλείπει και/ή αρνείται και/ή αδιαφορεί να τοποθετηθεί εγκαίρως στα ερωτήματα της Αιτήτριας αναφορικά με την έκβαση των εργασιών. Κατέθεσε ως **Τεκμήριο 7** καταλόγους στους οποίους φαίνονται οι εκκρεμότητες που είτε επιλύθηκαν μετά τη συμβατική ημερομηνία ολοκλήρωσης του Έργου, είτε συνεχίζουν να εκκρεμούν, σημειώνοντας παράλληλα πως ο χρόνος ανταπόκρισης στην εξέταση των Αιτημάτων παράτασης χρόνου αρ. 1 - 6 ανέρχεται σε μέσο όρο περίπου 6 μήνες από την ημερομηνία υποβολής των αιτημάτων μέχρι και την απάντηση από τον Μηχανικό, δηλαδή πέραν του κάθε λογικού χρόνου που θα μπορούσε να υπολογίσει οποιοσδήποτε εργαλάβος για την αξιολόγηση των αιτημάτων του. Επισύναψε σχετικό πίνακα ως **Τεκμήριο 8**. Άλλο παράδειγμα της μη σωστής διαχείρισης του Έργου από τον Μηχανικό, είναι η αξιολόγηση του Αιτήματος παράτασης αρ. 7, όπου ο Μηχανικός θεώρησε ότι η Αιτήτρια δικαιούτο παραχώρηση παράτασης χρόνου 182 ημερών, ενώ ο Εργοδότης παραχώρησε αυθαίρετα μηδέν ημέρες, λόγω του ότι ο Μηχανικός δεν τεκμηρίωσε ορθά τη θέση του. Επισυνάπτει σχετική επιστολή ημερ. 9.1.23 ως **Τεκμήριο 9**.

Στις 30.11.23 η Αιτήτρια υπέβαλε το Αίτημα παράτασης χρόνου αρ. 9 και στις 24.1.24 υπέβαλε το Αίτημα παράτασης χρόνου αρ. 10. Τα δύο Αιτήματα επισυνάφθηκαν ως

Τεκμήριο 10 στην Ε.Δ. Αριστοτέλους. Είναι η θέση του ομνύοντος ότι η κωλυσιεργία και αδιαφορία των Καθ' ων και/ή του Μηχανικού στην τοποθέτηση επί των αιτημάτων παράτασης χρόνου αποπεράτωσης καθώς και στην τοποθέτηση επί των εκκρεμοτήτων και η υπέρμετρη καθυστέρηση τους έχει ξεπεράσει κατά πολύ τη χρονική περίοδο που θα μπορούσε να θεωρηθεί ως εύλογος χρόνος για εξέταση και τοποθέτηση επί οποιουδήποτε αιτήματος. Ο συμβατικός χρόνος ολοκλήρωσης του Έργου έχει παρέλθει και ο Μηχανικός αποδεικνύεται ότι είτε σε καμία περίπτωση δεν ήταν έτοιμος να ολοκληρώσει το Έργο σ' αυτό τον χρόνο, είτε ότι ο χρόνος γι' αυτούς δεν ήταν σημαντικός, αφού συνεχίζει να παραλείπει και/ή αρνείται να επιλύσει ουσιώδεις εκκρεμότητες, η μη επίλυση των οποίων εμποδίζει την ολοκλήρωση του Έργου.

Οι Καθ' ων η αίτηση προέβησαν σε αποκοπή ποσού για χρηματικές αποζημιώσεις και/ή ποινική ρήτρα και/ή ρήτρα αποζημίωσης για καθυστερήσεις διότι δήθεν η Αιτήτρια απέτυχε να ολοκληρώσει το Έργο και κατ' αυτούς έχει παρέλθει η ημερομηνία εγκεκριμένης παράτασης χρόνου αποπεράτωσης εργασιών (ήτοι η 29.11.23), αγνοώντας παντελώς ότι η Αιτήτρια υπέβαλε τα Αιτήματα παράτασης χρόνου με αρ. 9 και 10 βάσει του Άρθρου 44.1 της Σύμβασης για μετακίνηση της ημερομηνίας αποπεράτωσης περί τον Οκτώβριο του 2024, τα οποία δεν έχουν εξεταστεί μέχρι σήμερα παρά την παρέλευση 100 ημερών από την υποβολή του Αιτήματος αρ. 9 και αγνοώντας επίσης ότι παραμένουν αναπάντητες από τον Μηχανικό ουσιώδεις εκκρεμότητες.

Ο ομνύων κάνει περαιτέρω αναφορά στην Εγκύκλιο της Κεντρικής Επιτροπής Αλλαγών και Απαιτήσεων (στο εξής «ΚΕΑΑ») αρ. 1 ημερ. 1.9.10 (την οποία επισυνάπτει ως **Τεκμήριο 11**) και ισχυρίζεται ότι στη βάση των γεγονότων της παρούσας, ο χρόνος ολοκλήρωσης του Έργου έχει καταστεί απροσδιόριστος και συνεπώς η επιβολή χρηματικής ρήτρας και/ή ρήτρας αποζημιώσεων και/ή ποινικής ρήτρας είναι παράνομη και/ή κατά παράβαση της σχετικής εγκυκλίου της ΚΕΑΑ. Μέχρι σήμερα δε, οι Καθ' ων η αίτηση παραχωρούσαν προσωρινή ενδιάμεση παράταση χρόνου μέχρι να εξεταστούν τα αιτήματα της Αιτήτριας. Για άγνωστους στην Αιτήτρια λόγους, οι Καθ' ων αποφάσισαν αυθαίρετα να προβούν αυτή τη φορά σε αποκοπή ρήτρας αποζημιώσεων ενάντια στην πρακτική που είχαν υιοθετήσει προγενέστερα. Επισύναψε ως **Τεκμήριο 12** επιστολή του Μηχανικού ημερ. 22.12.23,

στην οποία ο Μηχανικός είχε εισηγηθεί την παραχώρηση προσωρινής παράτασης μέχρι την αξιολόγηση του Αιτήματος παράτασης αρ. 9. Ως **Τεκμήριο 13** επισύναψε επιστολή των Καθ' ων η αίτηση ημερ. 19.2.24 δια της οποίας κάλεσαν τον Επιμετρητή να αποκόψει ρήτρα αποζημιώσεων για καθυστερήσεις, υπό μορφή κράτησης, μέχρι να εξετάσουν τα Αιτήματα παράτασης χρόνου της Αιτήτριας από τον Μηχανικό. Είναι η θέση του κ. Αριστοτέλους ότι η ενέργεια αυτή των Καθ' ων η αίτηση καταδεικνύει πως δεν είναι σίγουροι για την απόφασή τους για την επιβολή ρήτρας στην Αιτήτρια, αλλά εντούτοις το πράττουν, παραβιάζοντας τους όρους της Σύμβασης και προκαλώντας οριστικά μη αναστρέψιμη ζημιά στην Αιτήτρια. Στο Πιστοποιητικό πληρωμής αρ. 38 έγινε επιβολή ρήτρας αποζημιώσεων και αποκόπηκε το ποσό των €355.000 (**Τεκμήριο 14**). Η Αιτήτρια λαμβάνει όλα τα δέοντα μέτρα για επίσπευση των εργασιών, τηρώντας στο ακέραιο τις συμβατικές της υποχρεώσεις.

Η επιβολή της χρηματικής ρήτρας για αποζημιώσεις θα επηρεάσει καταλυτικά την ήδη επιβαρυνόμενη, λόγω των προγενέστερων αίτιων, χρηματική ροή του Έργου καθώς και της Αιτήτριας. Αποκοπή του ποσού της ρήτρας (€5.000 ανά ημέρα καθυστέρησης) δημιουργεί αυτόματα ανάγκη για εξεύρεση επιπρόσθετης χρηματοδότησης από χρηματοπιστωτικά ιδρύματα, η δε Τράπεζα Κύπρου που είχε χρηματοδοτήσει το Έργο ενημέρωσε την Αιτήτρια με επιστολή ημερ. 8.8.23 ότι δεν θα της παράσχει πρόσθετη χρηματοδότηση για το Έργο. Ο κ. Αριστοτέλους επισύναψε ως **Τεκμήριο 15** τις οικονομικές καταστάσεις της Αιτήτριας και ως **Τεκμήρια 16 και 17** την απόφαση της Τράπεζας Κύπρου ημερ. 8.8.23 και τη βεβαίωση των συμβουλών Deloitte. Τυχόν περαιτέρω αποκοπή της χρηματικής ρήτρας θα προκαλέσει στην Αιτήτρια ανεπανόρθωτη ζημιά καθότι δεν θα είναι σε θέση να αντεπεξέλθει στις υπάρχουσες υποχρεώσεις της στο Έργο καθώς και στα υπόλοιπα έργα τα οποία είναι υπό εξέλιξη. Η Αιτήτρια απέστειλε σχετική επιστολή στους Καθ' ων ημερ. 12.1.24 (**Τεκμήριο 18**) η οποία μέχρι την καταχώρηση της αίτησης παρέμενε αναπάντητη.

Ως εκ των ανωτέρω επιβάλλεται η αναστολή της επιβολής χρηματικής ρήτρας ούτως ώστε να δοθεί ο απαραίτητος χρόνος για φιλικό διακανονισμό εφ' όλης της ύλης και κυρίως σε ίσες συνθήκες για τα δύο μέρη. Όπως πιστεύει και όπως τον συμβουλεύουν οι δικηγόροι του, οι Καθ' ων η αίτηση δεν ενέργησαν σύννομα ούτε με καθαρά χέρια αλλά αντίθετα κατά τρόπο παράνομο, αντισυμβατικό, μεροληπτικό, καταχρηστικό και κακόπιστο. Είναι η θέση του κ. Αριστοτέλους ότι το ισοζύγιο της ευχέρειας κλίνει υπέρ

της Αιτήτριας καθώς σε περίπτωση έκδοσης των αιτούμενων διαταγμάτων ουδεμία ζημιά θα υποστούν οι Καθ' ων η αίτηση διότι απλώς θα διατηρηθεί η υφιστάμενη κατάσταση πραγμάτων (status quo) και επιπλέον οι Καθ' ων η αίτηση είναι εξασφαλισμένοι κρατώντας εγγυητική πιστής εκτέλεσης που δόθηκε από την Αιτήτρια συνολικού ύψους σχεδόν €2.982.644.

Η αίτηση συνοδεύεται, σημειώνω, και από δεύτερη ένορκη δήλωση του κ. Αριστοτέλους, που έγινε βάσει του Κανονισμού 23.8(2) των Κ.Π.Δ., στην οποία όμως δεν θα κάνω ιδιαίτερη μνεία, καθότι τα αιτούμενα διατάγματα δεν εκδόθηκαν μονομερώς, αλλά αντίθετα διατάχθηκε η επίδοση της αίτησης.

Οι Καθ' ων η αίτηση καταχώρησαν στις 9.4.24 Ένσταση προβάλλοντας έντεκα λόγους ένστασης. Μεταξύ άλλων, ισχυρίζονται πως δεν πληρούνται οι τρεις προϋποθέσεις του άρθρου 32 του περί Δικαστηρίων Νόμου, Ν.14/60, ότι το ισοζύγιο της ευχέρειας γέρνει υπέρ της μη έκδοσης των αιτουμένων θεραπειών και ότι δεν έχει καταδειχθεί η αναγκαιότητα έκδοσης των διαταγμάτων ή ότι η έκδοσή τους είναι προς το συμφέρον της δικαιοσύνης. Προβάλλουν επίσης πως η αίτηση συνιστά κατάχρηση της διαδικασίας, είναι κακόπιστη και εξυπηρετεί αλλότριους σκοπούς και/ή αποσκοπεί στην καθυστέρηση της ολοκλήρωσης των εργασιών του Έργου. Προβάλλουν περαιτέρω πως τυχόν έκδοση των αιτουμένων διαταγμάτων θα είναι κατά παράβαση της δημόσιας σύμβασης και/ή των διαδικασιών και/ή των εγκυκλίων της ΚΕΑΑ και ότι θα δημιουργήσει μια πρωτόκουστη και παράλογη νομική και πραγματική κατάσταση, η οποία θα προκαλέσει επικίνδυνη αταξία και απρόβλεπτο χάος στις δημόσιες συμβάσεις.

Τα γεγονότα επί των οποίων η Ένσταση στηρίζεται, φαίνονται στην ένορκη δήλωση της κας Μ. Σοφιοπούλου (στο εξής «η **Ε.Δ. Σοφιοπούλου**»), η οποία κατέχει, από την 1.10.23, τη θέση του Ανώτερου Μηχανικού Τεχνικών Υπηρεσιών, Υπεύθυνη Τομέα Κατασκευών και Διεύθυνσης Έργων στους Καθ' ων η αίτηση.

Αναφέρθηκε και αυτή στην κατακύρωση του επίδικου Έργου στην Αιτήτρια μετά από δημόσιο διαγωνισμό. Η Σύμβαση υπεγράφη στις 8.5.20 και στις 21.5.20 ο Μηχανικός απέστειλε στην Αιτήτρια εντολή έναρξης εργασιών (**Τεκμήριο 2**), με ημερομηνία έναρξης την 1.6.20 και χρόνο αποπεράτωσης τους 36 μήνες, όπως καθοριζόταν στη

Σύμβαση (επισύναψε το Παράρτημα 2 της Σύμβασης ως **Τεκμήριο 1**). Στην πορεία, η Αιτήτρια υπέβαλε οκτώ Αιτήματα παράτασης του χρόνου αποπεράτωσης των εργασιών (στα οποία η ομνύσασσα αναφέρθηκε αναλυτικά) και κατόπιν φιλικού διακανονισμού της παραχωρήθηκε παράταση με νέα ημερομηνία αποπεράτωσης του Έργου την 29.11.23 (**Τεκμήρια 3 έως 5**). Κατόπιν τούτου, η Αγωγή αρ. 1437/22, αποσύρθηκε. Η κα Σοφιοπούλου απορρίπτει τη θέση της Αιτήτριας ότι η τελευταία αποποιήθηκε των αξιώσεων της για αποζημιώσεις για τις αυξήσεις των τιμών των υλικών κατόπιν πίεσης και χαρακτηρίζει ως παραπλανητικά τα όσα αναφέρει η Αιτήτρια σε σχέση με τις αυξομειώσεις των τιμών (**Τεκμήρια 6 και 7**).

Η ομνύσασσα προβάλλει περαιτέρω πως η Αιτήτρια, λόγω απειρίας ή αλλότριων σκοπών, δεν συμμορφώθηκε με τον αυστηρό τρόπο διαχείρισης της Σύμβασης, μεταξύ άλλων, σε σχέση με τις υποχρεώσεις της για υποβολή Καταλόγου Δελτίων Διευκρινίσεων Έργου, τα οποία υποβάλλονται από την Αιτήτρια σπασμωδικά και με ελλιπή στοιχεία ή και αχρείαστα. Η κα Σοφιοπούλου κάνει στη συνέχεια αναφορά σε συγκεκριμένα αιτήματα στο Τεκμήριο 7 στην Ε.Δ. Αριστοτέλους, για τα οποία η απάντηση δόθηκε, κατά τους Καθ' ων, πολύ ενωρίτερα απ' ό,τι ισχυρίζεται η Αιτήτρια (επισυνάπτει σχετικώς διάφορα έγγραφα ως **Τεκμήρια 8 έως 12**) και στην παρ. 28 της ένορκης της δήλωσης σχολιάζει θέματα που σύμφωνα με το Τεκμήριο 7 της Ε.Δ. Αριστοτέλους είναι ανοιχτά, αναφέροντας, σε σχέση με κάποια, ότι τα θέματα έχουν κλείσει ή διευθετηθεί και σε σχέση με άλλα παραθέτει τις θέσεις των Καθ' ων. Από τα πιο πάνω, λέγει η κα Σοφιοπούλου, φαίνεται πως η Αιτήτρια προσπαθεί να αποκρύψει την πραγματική εικόνα των πραγμάτων και να υποσκάψει την υπόληψη του Μηχανικού και των Καθ' ων (Εργοδότη) με σκοπό να επιτύχει την έκδοση των διαταγμάτων προβάλλοντας πως ο χρόνος δεν είναι ουσιώδης για να αποφύγει την επιβολή της ρήτρας καθυστέρησης. Η κα Σοφιοπούλου ανέφερε επίσης πως η Αιτήτρια έχει αποστείλει μέχρι σήμερα πέραν των 300 επιστολών με βάση το Άρθρο 44 της Σύμβασης, χωρίς να υποβάλλει ταυτόχρονα την αναγκαία τεκμηρίωση (επισύναψε ορισμένες επιστολές ως **Τεκμήριο 13**).

Όσον αφορά στη διαδικασία εξέτασης των Αιτημάτων για παράταση του χρόνου αποπεράτωσης, ο ομνύσασσα αναφέρει πως (i) πρώτα, ο Μηχανικός εξετάζει την απαίτηση και αποστέλλει την εισήγηση του προς τον Υπεύθυνο Συντονιστή του Έργου, (ii) ακολούθως, ο Συντονιστής ετοιμάζει την εισήγηση του την οποία

αποστέλλει στην Τμηματική Επιτροπή Αλλαγών και Απαιτήσεων (στο εξής «ΤΕΑΑ») και (iii) η απόφαση της ΤΕΑΑ (μαζί με την έκθεση του Συντονιστή) αποστέλλεται στην ΚΕΑΑ για λήψη της τελικής απόφασης. Η διαδικασία αυτή είναι εκ φύσεως χρονοβόρα και ο χρόνος εξέτασης των απαιτήσεων της Αιτήτριας είναι, κατά την ομνύσασα, εύλογος λαμβάνοντας υπόψη τον αριθμό και βαθμό δυσκολίας των Αιτημάτων. Περαιτέρω, ο Μηχανικός σε καμία περίπτωση δεν επέδειξε αδιαφορία. Αντίθετα, η Αιτήτρια είναι που παρέλειψε να υποβάλει έγκαιρα τα έγγραφα που οφείλει να υποβάλει με βάση τη Σύμβαση.

Όσον αφορά στο Αίτημα παράτασης αρ. 9, η κα Σοφιοπούλου αναφέρει πως η Αιτήτρια γνώριζε για το θέμα των υαλοπινάκων από τις 28.1.23, αλλά εντούτοις δεν ακολούθησε τη διαδικασία του Άρθρου 44.2 της Σύμβασης, για να υποβάλει 11 μήνες μετά (και καθυστερημένα) αίτηση για παραχώρηση παράτασης 315 ημερολογιακών ημερών, επιδεικνύοντας μάλιστα αδιαφορία και αδράνεια στην ολοκλήρωση των εργασιών (Τεκμήρια 14, 15 και 16). Ο Μηχανικός εξέτασε το Αίτημα παράτασης αρ. 9 και η εισήγηση του προς τον Συντονιστή είναι να μην παραχωρηθεί χρονική παράταση στην Αιτήτρια (η επιστολή του Μηχανικού ημερ. 15.1.24 επισυνάφθηκε ως Τεκμήριο 17). Ο Συντονιστής βρίσκεται σε διαβουλεύσεις με την Αιτήτρια για το συγκεκριμένο Αίτημα, γεγονός που η Αιτήτρια παρέλειψε να αναφέρει στο Δικαστήριο. Όσον αφορά το Αίτημα παράτασης αρ. 10, ο Μηχανικός είχε ενημερώσει από τις 19.10.22 ότι ήταν προϋπόθεση για την τελική αποδοχή των εργαστηριακών πάγκων η υποβολή δειγμάτων και καταλόγου εξαρτημάτων και λέγει επίσης πως μέρος των υλικών για τους πάγκους βρίσκονται στο εργοτάξιο εδώ και τουλάχιστο ένα μήνα, αλλά δεν έχουν τοποθετηθεί. Ο Μηχανικός εξέτασε και αυτό το Αίτημα παράτασης και η εισήγηση του είναι πως δεν προκύπτει καθυστέρηση που να δικαιολογεί παράταση (η επιστολή του Μηχανικού ημερ. 8.4.24 επισυνάφθηκε ως Τεκμήριο 18).

Η κα Σοφιοπούλου διαφωνεί με τη θέση ότι ο χρόνος ολοκλήρωσης του Έργου έχει καταστεί απροσδιόριστος, λέγοντας πως η ημερομηνία αποπεράτωσης του Έργου είναι καθορισμένη στη Σύμβαση και παραπέμπει στις επιστολές ημερ. 24.1.24 των Καθ' ων η αίτηση (Τεκμήριο 19) και 13.3.24 του Μηχανικού (Τεκμήριο 20), η δε υποβολή Αιτημάτων για παράταση χρόνου από πλευράς της Αιτήτριας (μετά τη συμβατική ημερομηνία αποπεράτωσης), δείχνει πως ο χρόνος δεν είναι απροσδιόριστος (time at large). Οι Καθ' ων η αίτηση προχώρησαν σε αποκοπή

ρήτρας καθυστέρησης σύμφωνα με το Άρθρο 47.1 της Σύμβασης, αφού η Αιτήτρια απέτυχε να ολοκληρώσει το Έργο εντός του συμφωνηθέντος χρονικού πλαισίου (ήτοι μέχρι 29.11.23). Σε σχέση με την επιστολή του Μηχανικού που επισυνάπτεται ως Τεκμήριο 12 στην Ε.Δ. Αριστοτέλους, η κα Σοφιοπούλου αναφέρει πως οι εισηγήσεις του Μηχανικού δεν θα μπορούσαν να υιοθετηθούν αφού δεν ενέπιπταν στο πλαίσιο των όρων της Σύμβασης. Όσον αφορά στην επιστολή Τεκμήριο 9 στην Ε.Δ. Αριστοτέλους, η κα Σοφιοπούλου αναφέρει πως αυτή παρανόμως περιήλθε στην κατοχή της Αιτήτριας, οι δε εισηγήσεις του Μηχανικού περί οριζόντιας παράτασης χρόνου δεν εμπίπτουν στις πρόνοιες της Σύμβασης, όπως αναφέρεται στην εισηγητική έκθεση της Ad-Hoc Επιτροπής ημερ. 27.10.23.

Καταλήγει η κα Σοφιοπούλου ότι η Αιτήτρια διαστρεβλώνει τα γεγονότα, παρερμηνεύει τα όσα διαλαμβάνονται με τον Μηχανικό, παραλείπει να αναφέρει τα πραγματικά γεγονότα και τείνει με γενικόλογους ισχυρισμούς να παραπλανήσει το Δικαστήριο. Η επίδικη σύμβαση είναι δημόσια και πάντοτε πρέπει να λαμβάνεται σε σχέση με αυτή η έγκριση του Γενικού Λογιστηρίου και της ΚΕΑΑ, αφού αφορά δημόσιο χρήμα.

Η Αιτήτρια καταχώρησε στις 12.4.24 συμπληρωματική ένορκη δήλωση (η «**Σ.Ε.Δ. Αριστοτέλους**»), προς αντίκρουση της Ε.Δ. Σοφιοπούλου η οποία, κατά τον κ. Αριστοτέλους, είναι παραπλανητική και αποσκοπεί στον αποσυντονισμό του Δικαστηρίου.

Ο κ. Αριστοτέλους επισυνάπτει, ως **Τεκμήριο 1**, επιστολή ημερ. 15.3.24 η οποία υπογράφεται από την κα Σοφιοπούλου και απευθύνεται στον Μηχανικό, στην οποία γίνεται παραδοχή για ύπαρξη εκκρεμοτήτων και αναπάντητων υποβολών της Αιτήτριας.

Αναφέρει επίσης ότι η κα Σοφιοπούλου ανέλαβε καθήκοντα στο Έργο περί τον Οκτώβριο του 2023 και οι αναφορές της (ως προς τα όσα προηγήθηκαν), αποτελούν δικά της αυθαίρετα συμπεράσματα και την προσωπική της γνώμη, η ομνύσασα αναφέρεται δε σε θέματα που δεν είναι σε θέση να γνωρίζει χωρίς να αποκαλύπτει την πηγή της πληροφόρησης της. Σε άλλα σημεία, η κα Σοφιοπούλου υιοθετεί θέσεις του Μηχανικού (για γεγονότα που έλαβαν χώρα προτού η ίδια αναλάβει τα καθήκοντα της), χωρίς να έχει ζητήσει κάποια τεκμηρίωση από τον Μηχανικό και/ή τον Συντονιστή του

Έργου.

Ο κ. Αριστοτέλους αναφέρεται ακολούθως στα Αιτήματα παράτασης αρ. 1 έως 8 και τις διάφορες επιστολές που ανταλλάγησαν μεταξύ των δύο μερών (Τεκμήρια 2 έως 5), προσθέτοντας πως για τα εν λόγω Αιτήματα ο Μηχανικός παραχώρησε μόνο 12 ημέρες παράταση, ενώ η ΚΕΑΑ και οι αρμόδιες επιτροπές στα πλαίσια του φιλικού διακανονισμού παραχώρησαν επιπρόσθετα 170 ημέρες, γεγονός που αποδεικνύει, κατά τον κ. Αριστοτέλους, ότι ο Μηχανικός δεν ενεργεί αμερόληπτα ως επιβάλλει το Άρθρο 2.6 της Σύμβασης και ότι δεν εκτελεί τα συμβατικά του καθήκοντα.

Όσον αφορά στο θέμα των αυξομειώσεων των τιμών, ο κ. Αριστοτέλους προβάλλει πως η κα Σοφιοπούλου διακατέχεται από σύγχυση ως προς τα αιτήματα της Αιτήτριας, εφόσον μπερδεύει διαφορετικά συμβάντα. Επαναλαμβάνει δε πως κατά τον φιλικό διακανονισμό οι Καθ' ων εκμεταλλεύθηκαν την πανίσχυρη διαπραγματευτική τους θέση εις βάρος της Αιτήτριας (η οποία ήταν αντιμέτωπη με τον κίνδυνο για αποκοπή ρήτρας αποζημίωσης) και έδωσαν την παράταση υπό τον όρο να αποδεχθεί η Αιτήτρια την παράταση χρόνου χωρίς οικονομική αποζημίωση.

Ο κ. Αριστοτέλους αναφέρει επίσης ότι η Αιτήτρια διαχρονικά ετοίμαζε Καταλόγους διευκρινίσεων και υποβολής υλικών, τους οποίους απέστειλε στον Μηχανικό και στους Καθ' ων (Τεκμήριο 6), οι οποίοι χρησιμοποιούνται και από τους ίδιους τους Καθ' ων για την παρακολούθηση του Έργου. Αναφορικά με την καθυστέρηση στην ανταπόκριση του Μηχανικού, αναφέρει ότι περί τον Σεπτέμβριο του 2022 ξεκίνησαν οι ονομαζόμενες «επιτελικές συναντήσεις» μεταξύ Αιτήτριας, Καθ' ων και Μηχανικού για παρακολούθηση της προόδου των εκκρεμοτήτων. Ο κ. Αριστοτέλους επισύναψε ως **Τεκμήριο 7** αποσπάσματα από τα πρακτικά των συναντήσεων που κατά τη θέση του καταδεικνύουν την ανικανότητα διαχείρισης του Μηχανικού. Αναφέρει επίσης ότι ουδέποτε η Αιτήτρια έλαβε ενημέρωση και/ή προειδοποίηση για την ορθότητα εφαρμογής της Σύμβασης. Ούτε και εγκαταστάθηκε η πλατφόρμα διαχείρισης του Έργου, με αποτέλεσμα ο Μηχανικός να ενημερώνει ότι δυσχεραίνεται η διαχείριση του Έργου από μέρους του (Τεκμήριο 8).

Ο κ. Αριστοτέλους κάνει στη συνέχεια αναφορά σε ορισμένα στοιχεία που αφορούν τα Δελτία Διευκρινίσεων (Τεκμήριο 9) και τις Υποβολές Υλικών, προσθέτοντας πως ήταν